

ISSN 1691-273X

Latviešu valodas aģentūra

Nr. 6/2011

**VALODAS PRAKSE:
VĒROJUMI UN IETEIKUMI**
Populārzinātnisku rakstu krājums

6

Rīga
Latviešu valodas aģentūra
2011

UDK 811.174(082)

Va 390

Latviešu valodas aģentūra. *Valodas prakse: vērojumi un ieteikumi.*

Populārzinātnisku rakstu krājums. Atb. red. O. Bušs. Nr. 6. Rīga :

Latgales druka, 2011. 200 lpp.

Atbildīgais redaktors *Dr. habil. philol.* Ojārs Bušs

Recenzente *Dr. philol.* Gunta Smiltiece

Krājuma 6. laidienā ievietota eseja par latviešu valodu totalitārās valsts dzirnakmeņos, kā arī 13 populārzinātniski raksti par aktuāliem jautājumiem latviešu valodas praksē. Rakstu autori pievērsušies latviešu valodas sociolingvistiskajai situācijai, modes izpausmēm gramatisko formu un konstrukciju lietojumā, metonīmiskam nozīmes pārnesei, dažu norādāmo vietniekvārdu izmantojuma analīzei, latviešu valodas skaņu specifiskas raksturojumam, iesauku funkcionēšanai Latgalē un tulku darba īpatnībām Eiropas Komisijā, ēdienu nosaukumu tulkošanas problēmām un darbības vārda *ievēlētis* izvērtējumam, latviešu valodas eponīmiem, personvārdu pareizrakstībai un horvātu īpašvārdu atveidei. Krājumā ievietotas arī valodas konsultācijas, uzziņu materiāli par jaunākajām publikācijām latviešu valodniecībā, LZA Terminoloģijas komisijas svarīgāko lēmumu apskats, informācija par Latviešu valodas ekspertu komisijas darba atsākšanu atjauninātā sastāvā, humora lappusīte, ziņas par auto-riem. Krājums domāts ikvienam, kam interesē latviešu valodas prakses jautājumi, valodas kultūra latviski rakstītos un runātos tekstos.

Korektore Inita Vītola

Maketa un vāka dizaina autors Kristaps Rozītis

Rakstu krājuma 6. numura maketētājs Kristaps Rozītis

Karikatūras zīmētājs Jānis Kārkliņš

© LVA, 2011

© Kristaps Rozītis, vāka un maketa dizains, 2011

ISSN 1691-273X

CITVALODU ĪPAŠVĀRDU ATVEIDE

Ojārs Bušs

Horvātu valoda un horvātu īpašvārdu atveide

Samērā bieži izskan jautājums, vai tiešām četras bijušās Dienvidslāvijas mantiniekvālstīs runātās valodas – horvātu, serbu, bosniešu un melnkalniešu valoda – atzīstamas par patstāvīgām valodām, vai tās nav – kā tika uzskatīts sociālistiskajā Dienvidslāvijā un arī pirms tam, Dienvidslāvijas karalistē – vienas (serbhorvātu) valodas varietātes? Ir tiesa, ka šīs valodas veidojušās uz vienota dialektu kontinuuma pamata un ir savstarpēji saprotamas, t. i., vienas valodas runātājs var bez īpaši lielām grūtībām saprast vairumu tekstu jebkurā no pārējām trim minētajām valodām. Taču savstarpējā saprotamība vai nesaprotamība nav izšķirošais kritērijs, ar kura palīdzību atšķirt patstāvīgu valodu no dialekta: savstarpēji saprotamas ir arī, piemēram, čehu un slovāku valoda, krievu un baltkrievu valoda, bet savukārt diezgan grūti būs saprasties, piemēram, vācu valodas bavāriešu dialekta runātājiem ar berlīniešiem. Šoreiz daudz svarīgāka par lingvistisko saprašanu ir politiski emocionālā saprašanās. Politiskās robežas novilkšana pati par sevi gan vēl neizraisa jaunas valodas rašanos: austrieši joprojām runā vāciski, nevis „austriiski”, Moldovas pamatiedzīvotāji runā rumāniski pat par spīti „moldāvu valodas” ideoloģiskai uzspiešanai. Tomēr, ja jaunas valstis ir radušās, atbrīvojoties no miniimpērijas (bijušās Dienvidslāvijas) centrālās valsts, resp., Serbijas dominēšanas tieksmēm un šo valstu piedzimšanu pavadījusi Serbijas iniciēta karadarbība (nemaz nerunājot par Srebrenicas slaktiņu), ir saprotama gan politiskā, gan emocionālā vēlme norobežoties no visa serbiskā, tostarp no serbu valodas. Vispārsaprotamāk tas ir horvātu valodai, kuras patstāvīgās attīstības tradīcijas ir visai senas. Mazāk pieredzējušas uz lingvistiskās vēstures skatuves ir bosniešu valoda un it sevišķi melnkalniešu valoda, tomēr šķiet, ka arī par šīm divām valodām turpmāk dzirdēsīm arvien biežāk.

Horvātu valoda (*hrvatski jezik*) ir valsts jeb oficiālā valoda Horvātijas Republikā, viena no trim oficiālajām valodām Bosnijā un Hercegovinā, viena no piecām oficiālajām valodām Melnkalnē, kā arī viena no septiņām oficiālajām valodām Vojvodinas autonomajā novadā (Serbijā). Šo valodu kā savu dzimto valodu runā apmēram 5,5 miljoni cilvēku. No valodnieciskā viedokļa tā pieder pie indoeiropiešu valodu saimes slāvu valodu grupas dienvidslāvu valodu apakšgrupas rietumu atzarojuma (līdz ar serbu, slovēņu, bosniešu un melnkalniešu valodu). Horvātu valodas runāto formu

veido trīs dialekti: štokaviešu, kajkaviešu un čakaviešu dialekts; normētās rakstu valodas pamatā ir štokaviešu dialekta ijekaviešu variants (dialektu un to variantu nosaukumi atspoguļo atsevišķu vārdu vai zilbju izrunu un rakstību).

Senākie horvātu valodas rakstu pieminekļi saglabājušies no 11. gs, tie rakstīti glagolicas alfabētā. Glagolica izmantota arī pirmajā horvātu valodā iespiestajā grāmatā (1483. g.). Savukārt senākais saglabājies latīniskajā alfabētā rakstītais teksts horvātu valodā (čakaviešu dialektā) datējams ar 1345. gadu. 15. gadsimta beigās horvātu literatūrā iekļaujas autori, kas raksta štokaviešu dialektā, līdz ar to liekot pamatu tradīcijai, kas vēlāk novedīs līdz mūsdienu horvātu literārajai valodai. 19. gadsimtā ļoti nozīmīga loma vienotas horvātu rakstības izveidē bija Ļudevita Gaja (1809–1872) darbībai, īpaši viņa ieteikumiem par pareizrakstību. Šai laikā uz štokaviešu dialektu balstītās rakstu valodas normas pieņem arī, piemēram, Zagrebas un tās apkaimes literāti, kaut gan viņi pārstāv novadu, kurā tiek runāts kajkaviešu dialekts. Literārajā valodā iekļaujas arī atsevišķas kajkaviešu un čakaviešu dialekta iezīmes.

19. gs. beigās pieņemtas spēkā tendences veidot vienotas normas horvātu un serbu valodai (izņemot, protams, grafiku, jo serbu valodas rakstībā izmanto kirilicu). Nodibinoties neatkarīgai Dienvidslāvijas valstij 1918. gadā, šīs tendences iegūst likuma spēku. Vienotajā serbhovātu jeb horvātsербу literārajā valodā dominē serbu rakstu valoda, tās ietekmē pārtrūkst daudzas horvātu literārās valodas tradīcijas (piemēram, bieži vien horvātu valodas mantotos vārdus aizstāj serbu valodā lietotie internacionālisti, sal. horvātu *glazba, ravnatelj, stranka* resp. serbu *музыка, директор, напмуја*). Šāda situācija turpinās līdz 20. gs. 90. gadiem – ar neilgu pārtraukumu 40. gadu sākumā izveidotās neatkarīgās Horvātijas laikā (ši valsts pastāvēja no 1941. līdz 1945. gadam). Tikai pēc Horvātijas valstiskās neatkarības atjaunošanas 1990. gadā rodas iespējas atkal kopt un attīstīt horvātu literāro valodu atbilstīgi mūsdienu vajadzībām, tostarp – atbrīvoties no politisko apstākļu dēļ uzspiestajiem serbismiem.

Alfabēts

Horvātu rakstu valodā lieto latīnisko alfabētu ar dažiem papildburtiem:

A a, B b, C c, Č č, Ć ć, D d, Dž dž, Đ đ, E e, F f, G g, H h, I i, J j, K k, L l, Lj lj, M m, N n, Nj nj, O o, P p, R r, S s, Š š, T t, U u, V v, Z z, Ž ž.

Burtu č un ć apzīmētās skaņas tiek uzrunātas aptuveni kā latviešu č; horvātu ć ir mazliet mīkstāks, tomēr atšķirība šo skaņu izrunā ir samērā neliela. Savukārt horvātu dž (šis burts horvātu valodā sastopams tikai samērā nesenos aizguvumos) un đ izrunā aptuveni kā latviešu dž (đ –

mazliet mīkstāk). Horvātu *lj* un *nj* izrunā attiecīgi kā latviešu *ļ* un *ņ*, dažās pozīcijās ar ļoti nedaudz saklausāmu *j* pieskaņu.

Horvātu rakstībā visai konsekventi tiek ievērots fonētiskais princips, t. i., rakstība atbilst izrunai.

Horvātu valodas skaņu un burtu atbildes latviešu valodā (atveidojot horvātu vietvārdus)

Horvātu alfabēta burts	Starptautiskais fonētiskais alfabēts IPA	Atbilde latviešu valodā	Horvātu vietvārds	Latviskais atveidojums
A a	[a]	A a	<i>Andrijaševci c</i> <i>Blato c</i> <i>Vela Luka c</i>	Andrijaševci Blato Vela Luka
B b	[b]	B b	<i>Bibinje c</i> <i>Brač s</i> <i>Donja Brela c</i>	Bibiņe Brača Doņa Brela
C c	[ts]	C c	<i>Cres p, s</i> <i>Crikvenica p</i> <i>Obrovac p</i>	Cresa Crikvenica Obrovaca
Č č	[tʃ]	Č č	<i>Čakovec p</i> <i>Mače c</i> <i>Poreč p</i>	Čakoveca Mače Poreča
Ć ć	[tʃ]	Č č	<i>Mošćenice c</i> <i>Bačín c</i> <i>Orebič p</i>	Moščēnice Bačina Orebiča
D d	[d]	D d	<i>Dubrovnik p</i> <i>Donji Mekiņjar c</i> <i>Seget Donji c</i>	Dubrovnika Doņi Mekiņjara Segetdoņi
Dž dž	[dʒ]	Dž dž	–	–
Đ đ	[dʒ]	Dž dž	<i>Đakovo p</i> <i>Đakovački Pisak c</i> <i>Međurič c</i>	Džakova Džakovački Pisaka Međžuriča
E e	[e]	E e	<i>Erdut c</i> <i>Drenje c</i> <i>Senj p</i>	Erduta Dreņe Seņa
F f	[f]	F f	<i>Feričanci opš</i> <i>Ferdinandovac opš</i> <i>Novi Marof p</i>	Feričānci Ferdinandovaca Novi Marofa
G g	[g]	G g	<i>Glina p</i> <i>Viganj c</i> <i>Pag p, s</i>	Glina Vigaņa Paga
H h	[x/h]	H h	<i>Hrvatska</i> <i>Hrvatski Čuntič c</i> <i>Tuhelj c, opš</i>	*Horvātija Hrvatski Čuntiča Tuhēļa
I i	[i]	I i	<i>Ilok p</i> <i>Ivanič-Grad p</i> <i>Oriovac c, opš</i>	Iloka Ivaničgrada Oriovaca
J j	[j]	J j	<i>Janjina c, opš</i> <i>Vojakovac c</i> <i>Mali Lošinj p, s</i>	Jaņina Vojakovaca Mali Lošiņa

CITVALODU ĪPAŠVĀRDU ATVEIDE

K k	[k]	K k	<i>Korčula p, s</i> <i>Klakar c, opš</i> <i>Klanjec p</i>	Korčula Klakara Klanjeca
L l	[l]	L l	<i>Lumbarda c</i> <i>Lupoglav c, opš</i> <i>Pokonji Dol s</i>	Lumbarda Lupoglava Pokoņi Dola
Lj lj	[ʎ]	Ļ ļ	<i>Srednja Ljubina c</i> <i>Lipovljani opš</i> <i>Kuželj c</i>	Sredņa Ļubina Lipovļani Kužēļa
M m	[m]	M m	<i>Molat c, s</i> <i>Mimice c</i> <i>Umag p</i>	Molata Mimice Umaga
N n	[n]	N n	<i>Nin p</i> <i>Knin p</i> <i>Sveta Nedjelja p</i>	Nina Knina Sveta Nedžeļa
Nj nj	[ɲ]	Ņ ņ	<i>Podvinje c</i> <i>Svinjarevci c</i> <i>Sinj p</i>	Podviņe Sviņarevci Siņa
O o	[o]	O o	<i>Osor c</i> <i>Omiš p</i> <i>Donje Sitno c</i> <i>Kutjevo p</i>	Osora Omiša Doņe Sitno Kutjeva
P p	[p]	P p	<i>Podcrkavlje c, opš</i> <i>Pupnat c</i> <i>Koločep s</i>	Podcrkavļe Pupnata Koločēpa
R r	[r]	R r	<i>Rijeka p</i> <i>Krk p, s</i> <i>Hvar p, s</i>	Rijeka Krka Hvara
S s	[s]	S s	<i>Split p</i> <i>Sisak p</i> <i>Martinska Ves c</i>	Splīta Sisaka Martinska Vesa
Š š	[ʃ]	Š š	<i>Šibenik p</i> <i>Kaštel p</i> <i>Mikleuš c, opš</i>	Šibenika Kaštēla Mikleuša
T t	[t]	T t	<i>Trogir p</i> <i>Dugi Otok s</i> <i>Kašt c</i>	Troģira Dugi Otoka Kašta
U u	[u]	U u	<i>Utinja c, u</i> <i>Kukunjevac c</i> <i>Pula p</i>	Utiņa Kukuņjevaca Pula
V v	[v]	V v	<i>Vukovar p</i> <i>Krbavica c</i> <i>Novo Selo na Dravi c</i>	Vukovara Krbavica Novo Selo pie Dravas
Z z	[z]	Z z	<i>Zagreb p</i> <i>Zadar p</i> <i>Ozalj p</i>	Zagreba Zadara Ozaļa
Ž ž	[ʒ]	Ž ž	<i>Županja p</i> <i>Križevci p</i> <i>Gruž pilsētas daļa un</i> <i>osta (Dubrovnikā)</i>	Župaņa Križevci Gruža

Piezīmes

1. Vietvārdi, kas horvātu valodā rakstīti kā vārdkopas, latviski atveidojami vienā vārdā, ja attiecīgās vārdkopas pirmais vārds horvātu valodā beidzas ar līdzskani; ja vārdkopas pirmais vārds beidzas ar patskani, latviskajā atveidojumā rakstāmi divi vārdi, taču pirmais no tiem tekstā paliek nelokāms, piemēram, *Vela Luka*,

ģenitīvs *Vela Lukas*. No trim vārdiem veidotais pilsētas nosaukums *Sveti Ivan Zelina* latviski rakstāms divos vārdos: *Sveti Ivanzelina*.

2. Vietvārdi, kas horvātu valodā beidzas ar -o (piem., *Jastrebarsko*), latviski parasti atveidojami kā sieviešu dzimtes vārdi ar galotni -a (*Jastrebarska*), izņemot divzīlību vārdus (piem., *..Selo*) un dažus itāļu cilmes vietvārdus (piem., *Čiovo*), kas arī latviskajā atveidojumā saglabā izskaņu -o.
3. Vietvārdi, kas horvātu valodā un latviskajā atveidojumā beidzas ar -i, parasti lokāmi kā daudzskaitlinieki, piemēram, *Sviņarevci*, ģenitīvs *Sviņarevci*.
4. Vietvārdi ar izskaņu -ski latviski parasti atveidojami ar izskaņu -ska, piem., *Imotska*.

Nozīmīgāko Horvātijas vietvārdu un to latvisko atveidojumu saraksts

horvātu valodā

Bakar p
Bednja u
Beli Manastir p
Belišće p
Biokovo kgr
Biševa s
Bosut u
Brač s
Brijuni s
Cres p, s
Crveno jezero ez
Čabar p
Čakovec p
Čiovo s
Dalmacija nov
Daruvar p
Dinara k, kgr
Donja Stubica p
Donji Miholjac p
Drava u
Drniš p
Drvenik s
Dubrovnik p
Dugi Otok s
Dugo Selo p
Dunav u
Đakovo p
Đurđevac p
Elafiti salu grupa
Glina p, u
Grubišno Polje p
Hrvatska
Hrvatska Kostajnica p
Hvar p, s
Ilovik s
Imotski p
Istra puss

latviešu valodā

Bakara
 Bedņa
 Beli Manastira
 Belišće
 Biokovas kalni
 Biševa
 Bosuta
 Brača
 Brijuni
 Cresa
 Crveno ezers
 Čabara
 Čakoveca
 Čiovo
 Dalmācija
 Daruvara
 Dinara resp. Dinaras kalni
 Doņa Stubica
 Doņi Miholjaca
 Drava
 Drniša
 Drvenika
 Dubrovnika
 Dugi Otoka
 Dugo Selo
 Donava
 Džakova
 Džurdževaca
 Elafiti
 Glina
 Grubišno Poļe
 Horvātija
 Hrvatska Kostajnica
 Hvara
 Ilovika
 Imotska
 Istra, Istras pussala

CITVALODU ĪPAŠVĀRDU ATVEIDE

<i>Ivanič-Grad</i> p	Ivaničgrada
<i>Iž</i> s	Iža
<i>Jastrebarsko</i> p	Jastrebarska
<i>Karlovac</i> p	Karlovasa
<i>Klanjec</i> p	Klaņeca
<i>Knin</i> p	Knina
<i>Korana</i> u	Korana
<i>Korčula</i> p, s	Korčula
<i>Kraljevica</i> p	Kraļjevica
<i>Krk</i> p, s	Krka
<i>Krka</i> u	Krka
<i>Kupa</i> u	Kupa
<i>Kurļaj</i> k	Kurļajs
<i>Kutjevo</i> p	Kutjeva
<i>Lastovo</i> s	Lastova
<i>Lonja</i> u	Loņa
<i>Lošinj</i> s	Lošiņa
<i>Mali Lošinj</i> p, s	Mali Lošiņa
<i>Mljet</i> s	Mļeta
<i>Molat</i> s	Molata
<i>Mursko Središće</i> p	Mursko Središče
<i>Novalja</i> p	Novaja
<i>Novi Marof</i> p	Novi Marofa
<i>Novi Vinodolski</i> p	Novi Vinodolska
<i>Olib</i> s	Oliba
<i>Omiš</i> p	Omiša
<i>Opatija</i> p	Opatija
<i>Osijek</i> p	Osijeka
<i>Ozalj</i> p	Ozāja
<i>Pag</i> p, s	Paga
<i>Pelješac</i> puss	Peļešaca, Peļešacas pussala
<i>Petrijna</i> p	Petriņa
<i>Plitvička jezera</i> ez	Plitvices ezeri
<i>Pula</i> p	Pula
<i>Rab</i> p, s	Raba
<i>Rijeka</i> p	Rijeka
<i>Rovinj</i> p	Roviņa
<i>Samobor</i> p	Samobora
<i>Sava</i> u	Sava
<i>Senj</i> p	Seņa
<i>Sestrunj</i> s	Sestruņa
<i>Silba</i> s	Silba
<i>Sinj</i> p	Siņa
<i>Sisak</i> p	Sisaka
<i>Slavonski Brod</i> p	Slavonski Broda
<i>Slunj</i> p	Sluņa
<i>Split</i> p	Split
<i>Stari Grad</i> p	Stari Grada
<i>Sveta Nedelja</i> p	Sveta Nedelja
<i>Sveti Grgur</i> s	Sveti Grgura
<i>Sveti Ivan Zelina</i> p	Sveti Ivanzelina
<i>Susak</i> s	Susaka
<i>Šibenik</i> p	Šibenika
<i>Škarda</i> s	Škarda
<i>Trilj</i> p	Trija
<i>Trogir</i> p	Trogira
<i>Ugljan</i> s	Ugljana
<i>Umag</i> p	Umaga
<i>Unije</i> s	Unije
<i>Valpovo</i> p	Valpova
<i>Varaždin</i> p	Varaždina

<i>Velebit</i> kgr	Velebits, Velebita kalni
<i>Vinkovci</i> p	Vinkovci
<i>Vir</i> s	Vira
<i>Vis</i> p, s	Visa
<i>Vodnjan</i> p	Vodņana
<i>Vransko jezero</i> ez	Vransko ezers
<i>Vrbovec</i> p	Vrboveca
<i>Vrbovsko</i> p	Vrbovska
<i>Vrgorac</i> p	Vrgoraca
<i>Vukovar</i> p	Vukovara
<i>Zadar</i> p	Zadara
<i>Zagreb</i> p	Zagreba
<i>Zaprešić</i> p	Zaprešiča
<i>Žirje</i> s	Žirje
<i>Županija</i> p	Župaņa
<i>Žut</i> s	Žuta

Par horvātu personvārdiem un to latvisko atveidi

Arī horvātu personvārdu rakstībā tiek ievērots jau minētais fonētiskais princips, tāpēc šo personvārdu latviskā atveidē var izmantot vietvārdu atveidei paredzēto horvātu valodas skaņu un burtu atbilstmju tabulu. Starp nedaudzajiem horvātu personvārdiem, kuru atveide rada specifiskas problēmas, var nosaukt sieviešu personvārdu *Dunja*. Lai neradītu nepamatotas asociācijas ar krievu personvārda *Avdotja* hipokoristiku (saīsināto formu) *Duņa*, minēto horvātu personvārdu var atveidot ar *Dunja* (kaut gan arī atveidojums *Duņa* nav nepareizs). Starp citu, abu minēto vārdu cilme ir atšķirīga, *Avdotja* ir krievu tautas mutē fonētiski stipri pārveidots grieķu cilmes vārds (< grieķu *eudokia* 'labvēlība; labpatika; laba vēlējums'), bet horvātu personvārdam *Dunja* pamatā horvātu valodas sugas vārds *dunja* 'cidonija'. Savukārt no tipiskām atveides kļūdām var minēt, ka dažkārt nepareizi (bez galotnes) latviski ir rakstīts bijušā ilggadējā Dienvidslāvijas valsts vadītāja, pēc tautības horvāta, vairāk ar segvārdu Tito pazīstamā valstsvīra īstais uzvārds *Brozs* (pilnā vārdā: *Josips Brozs Tito*, horvātu valodā *Josip Broz Tito*; uzvārds un segvārds nav apvienojami vienā saliktā pseidouzvārdā).

Nelielajā piemēru sarakstā iekļauts pa 30 populārākajiem visu paaudžu horvātu sieviešu un vīriešu priekšvārdiem un uzvārdiem, kā arī 2009. gada jaundzimušajiem visbiežāk dotie vārdi. Interesanti, ka visbiežāk sastopamais horvātu uzvārds ir *Horvat*. No priekšvārdiem visu mūsdienu Horvātijas paaudžu kopumā vēl joprojām visbiežāk sastopamie ir tradicionālie *Ivan* un *Marija*, savukārt 2009. gada jaundzimušajiem populārākie: *Luka* un *Lana* (*Ivan* popularitātes rangā joprojām 2. vietā, *Marija* – 9. vietā).

Tulkotājiem būtu jāpiesargās, lai pārpratumus neradītu tas, ka vairākiem iecienītiem horvātu vīriešu personvārdiem ir galotne *-a* vai *-e*, līdz ar to, piemēram, horvātu vīriešu (!) personvārds *Nikola* ir pilnīgi

homonīmisks analogiskajam latviešu sieviešu vārdam.

Sieviešu personvārdi

horvātu valodā

Ana
Anica
Anka
Danica
Dragica
Dunja
Ema
Gordana
Iva
Ivana
Ivanka
Jelena
Josipa
Kata
Katarina
Katica
Kristina
Lana
Ljubica
Lucija
Maja
Mara
Marica
Marija
Marijana
Marina
Martina
Mia
Milka
Mirjana
Nada
Nika
Petra
Sanja
Sara
Snježana
Vesna

latviešu valodā

Ana
Anica
Anka
Danica
Dragica
Dunja, Duņa
Ema
Gordana
Iva
Ivana
Ivanka
Jelena
Josipa
Kata
Katarina
Katica
Kristina
Lana
Ljubica
Lūcija, Lucija
Maja
Mara
Marica
Marija
Marijana
Marina
Martina
Mia
Milka
Mirjana
Nada
c
Petra
Saņa
Sara
Sņežana
Vesna

Viriešu personvārdi

horvātu valodā

Ante
Antun
Branko
Damir
Darko
David
Dragan
Dragutin
Filip
Franjo
Goran
Igor
Ivan
Ivano

latviešu valodā

Ante
Antuns
Branko
Damirs
Darko
Dāvids, Davids
Dragans
Dragutins
Filips
Fraņo
Gorans
Igors
Ivans
Ivano

Ivica
 Josip
 Karlo
 Luka
 Marijan
 Mario
 Marko
 Matej
 Milan
 Mirko
 Miroslav
 Mladen
 Nikola
 Petar
 Slavko
 Stjepan
 Tomislav
 Vladimir
 Zlatko
 Zoran
 Željko

Ivica
 Josips
 Karlo
 Luka
 Marijans
 Mario
 Marko
 Matejs
 Milans
 Mirko
 Miroslavs
 Mladens
 Nikola
 Petars
 Slavko
 Stepans
 Tomislavs
 Vladimirs
 Zlatko
 Zorans
 Željko

Uzvārdi

horvātu valodā

Babić
 Bošnjak
 Blažević
 Božić
 Filipović
 Grgić
 Horvat
 Jurić
 Knežević
 Kovačević
 Kovačić
 Kovač
 Lovrić
 Lukić
 Marić
 Marković
 Matić
 Novak
 Pavić
 Pavlović
 Perić
 Perković
 Petrović
 Popović
 Radić
 Šarić
 Šimić
 Tomić
 Vidović
 Vuković

latviešu valodā

Babičs
 Bošnjaks
 Blaževićs
 Božićs
 Filipovičs
 Grgičs
 Horvats
 Juričs
 Kneževićs
 Kovačevićs
 Kovačićs
 Kovačs
 Lovričs
 Lukičs
 Maričs
 Markovičs
 Matičs
 Novaks
 Pavičs
 Pavlovičs
 Peričs
 Perkovičs
 Petrovičs
 Popovičs
 Radičs
 Šaričs
 Šimičs
 Tomičs
 Vidovičs
 Vukovičs

Sāisinājumi tabulā un vietvārdu sarakstā:

c – ciems

ez – ezers

k – kalns

kgr – kalnu grēda, kalnājs

nov – novads

opš – opština (mazākā pašvaldības teritorija Horvātijā, aptuveni atbilst pagastam Latvijā)

p – pilsēta

puss – pussala

s – sala

u – upe

1. *Hrvatski jezik*. Red. M. Lončarić. Opole : Uniwersytet Opolski – Institut Filologii Polskiej, 1998.
2. Kačić, M. *Kroatisch und Serbisch. Irrtümer und Falsifizierungen*. Zagreb : Novi Most, 1997.